

Delavska pesem

Bogomil Fatur

Naši otroci bodo nosili glave pokonci kot klas,
naši otroci bodo kot jagnjedi lepi.
Zdaj v nas še ihtijo, pa bodo spregovorili na glas
in bodo videli, če so zdaj morda v materah slepi.

Naši otroci bodo ljubili praznik in smeh
in bodo imeli zadosti belega kruha,
kot roža vzcvetel bo v njihovih bolnih dlaneh
in se razrasel bo v lica, uvela in suha.

Naši otroci bodo nosili glave pokonci kot klas,
naši otroci bodo svetli in lepi vsi,
našim otrokom bo odprto solnce in čas
jim ne bo črni križ, na katerega smo pripeti mi.

Na pomlad

Bogomil Fatur

Zdaj bo kmalu pomlad
in mi bomo padli na porodno posteljo,
mlad svet bo prišel iz nas,
pod zvezdami majskih noči spočet,
mlad svet bo kot novorojeni otrok
počival v objemu naših rok.

Okopali bomo ga v vseh vodáh,
da bo čist in se v njem zrcali nebo,
povili v plenice vseh polj in trat
in krstili s svojo srčno krvjo.

Zdaj bo kmalu pomlad
in mi bomo padli na porodno posteljo —
ampak, pod našimi srci je vse pretesnó, pretemnó,
gorje, če bo zibelka grob
in svet obleži na nosilnici naših rok
bled in težak kot mrtvorojeni otrok.